

РЕШЕНИЕ

№ 5507

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 28.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **204** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на В. Х. Н., ЕГН [ЕГН], в качеството си на представляващ [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление и адрес за кореспонденция: [населено място], район „О. Купел“, [улица] срещу Решение № ПИ-484/09.12.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с което е оставил без уважение жалбата на дружеството против Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 1453-00-6384/19.11.2019г. издадено от П. П. Х. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., по ИД №[ЕИК]/2018г.

Жалбоподателят твърди, че решението, с което е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон. Излагат се доводи, че наложения с постановление за налагане на обезпечителни мерки № 1453-00-6384/19.11.2019г. заповед за парични средства на задълженото лице в каси, находящи се в три търговски обекта, подробно посочени и индивидуализирани, в частта относно ежедневно постъпващите парични средства от дейността е незаконосъобразен и цели да блокира дейността на дружеството, което дори и да има непогасени публични задължения, своевременно изплаща възнаграждение на персонала. В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., редовно призован се представлява от старши юрисконсулт Ц., която оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и

недоказана. Моли съда да остави в сила Решение № ПИ-484/09.12.2019г. на Директор на ТД на НАП С., респ. да се потвърди Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № 1453-00-6384/19.11.2019г. на гл. публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните, и след направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно изискванията на ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който е предвидено обжалване пред съд, съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК. Решението на Директора на ТД на НАП-гр.С. е връчено на жалбоподателя на 12.12.2019г., видно от представеното връчване по ел. път /л.5/. Жалбата е подадена на 19.12.2019г., видно от положения пощенски плик, лично от жалбоподателя, което я прави процесуално допустима.

Съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

В ТД на НАП С. е образувано изп. дело №[ЕИК]/2018г. срещу [фирма] за принудително събиране на публични държавни вземания, установени с подавани от лицето Декларации обр.б за осигуровки и справки декларации по ЗДДС.

В хода на висящото изпълнително производство органът по принудително изпълнение е установил, че дружеството не притежава недвижимо имущество, движими вещи, в т.ч. и МПС, банкови сметки срещу които може да се насочи принудително изпълнение. Задълженото лице осъществява дейността си в наети обекти. Към датата на постановяване на постановлението няма постъпили средства за погасяване на публични задължения. Предвид горните констатации, публичния изпълнител е приел, че е затруднено събирането на вземането и с оглед големия търговски оборот, който е установен, че задълженото лице реализира, е приел да наложи заповест за парични средства на задълженото лице в каси, находящи се в търговски обект:

- Пицария „У.“ в [населено място], [улица] регистрирано в обекта фискално устройство № ZK120691

- Пицария „У.“ в [населено място], [улица] регистрирано в обекта фискално устройство № ZK120696

- Пицария „У.“ в [населено място], [улица] регистрирано в обекта фискално устройство № ZK120331, като постъпващите ежедневно парични средства от предоставените от лицето стоки и услуги в гореописаните обекти, включително от поръчките за доставка на адрес, следва да бъдат превеждани по посочена в постановлението банкова сметка за принудително събиране на публични вземания или по сметка на заповестуваната от публичния изпълнител банкова сметка на дружеството.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 1453-00-6384/19.11.2019г. е издадено при установено и изискуемо публично вземане по изпълнително дело №[ЕИК]/2018г. в размер на 437 726,30 лева, в това число лихва в размер на 40 570,92 лева и главница в размер на 397 155,38 лева. Същото, ведно със заповестно съобщение е връчено на И. С., в качеството му на управител на търговски обект на [фирма] на 19.11.2019г. В законоустановения срок за обжалване на 25.11.2019г. [фирма] е подала жалба с вх.№ 53-06-11463 по описа на ТД на НАП С.

срещу Постановлението за налагане на обезпечителни мерки.

С Решение № ПИ-484/09.12.2019г. Директора на ТД на НАП С. е оставил жалбата без уважение като неоснователна и недоказана.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Постановлението за налагане на обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл.167 вр.чл.195, ал.3 ДОПК и във формата по чл.196, ал.1 ДОПК. Публичният изпълнител е изложил съвсем ясни и конкретни мотиви, с които е обосновал нуждата от предприемане на обезпечителната мярка.

Директорът на ТД на НАП [населено място] като компетентен горестоящ административен орган е постановил мотивирано решение в срока по чл.197, ал.1 ДОПК. Липсват данни в административната преписка за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на жалбоподателя или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл.

Съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от същия закон. Съобразно чл.195, ал.2 ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. Обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините (чл.195, ал.7 ДОПК).

По делото няма спор, че задълженията на жалбоподателя са установени с подавани от лицето декларации обр.6 за осигуровки и справки декларации по ЗДДС. Същите са в значителни размери от 437 726,30 лева. За публичното вземане е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2018г. по което няма постъпили средства за погасяване на задълженията.

Тъй като задълженото лице няма активи, чрез които могат да се погасяват задълженията, публичният изпълнител е приел, че единствения начин за събиране на тези публични задължения е чрез налагане на заповед върху парични средства / на постъпващите ежедневно парични средства от предоставените от лицето стоки и услуги/ в каси на посочените в постановлението обекти, с оглед реализираните големи обороти в тези обекти, поради което и на основание чл.200 от ДОПК вр. чл.204 и чл.195, ал.1-3 от ДОПК е издал процесното Постановление и заповедно съобщение, което е връчено на същата дата на служител на дружеството.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство са постановлението за налагане на обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С..

Решението обаче, както и потвърденото с него ПНОМ, са незаконосъобразни поради противоречие с материалния закон.

Съгласно чл.198 ДОПК видовете обезпечителни мерки са: възбрана върху недвижим имот или кораб; заповед на движими вещи и вземания на длъжника; заповед на сметките на длъжника; заповед на стоките в оборот на длъжника.

В настоящия случай публичният изпълнител е наложил заповед на парични средства на задълженото лице в каси, находящи се в търговски обект. Заповедта на парични средства представлява вид заповед на движими вещи, който е изрично предвиден и в

хипотезата на чл.204 ДОПК. Съгласно тази разпоредба, налагането на заповор по чл. 215, ал. 2 върху парични средства на длъжника в национална или чужда валута се извършва чрез описването, изземването и внасянето ѝ по сметката на публичния изпълнител.

На първо място, основателно е възражението за неспазване на реда, предвиден в чл. 204 ДОПК. В конкретния случай е извършено описване и изземване само на сума в размер на 218.50 лева, което публичния изпълнител обективирал с протокол №1453-00-6384/19.11.2019г. в деня на връчване на заповорното съобщение. В диспозитива на ПНОМ е посочено, че заповорът има действие до погасяване на размера на установеното и изискуемо публично вземане, като постъпващите ежедневно парични средства от предоставените от лицето стоки и услуги в описаните обекти следва да бъдат превеждани по банкова сметка за принудително събиране на публични вземания или по заповорирана от публичния изпълнител банкова сметка на дружеството. Това разпореждане изцяло противоречи на материалноправните разпоредби, тъй като заповорът върху парични средства обхваща само налични парични средства, т.е. такива, които длъжникът реално притежава и върху които упражнява фактическа власт. Разпореждането да се превеждат по сметка на публичния изпълнител или по заповорирана банкова сметка на дружеството паричните средства, постъпващи от предоставените от лицето стоки и услуги, не се явява заповор върху парични средства, нито законна последица от него. С процесното постановление, в тази му част на практика се налага заповор върху несъществуващи, бъдещи вземания. Такава обезпечителна мярка, обаче, законът не предвижда. ДОПК регламентира възможността за налагане на заповор върху вземания на длъжника, но това следва да са възникнали и съществуващи към момента на прилагане на обезпечителната мярка вземания. В случая публичният изпълнител визира суми, постъпващи от предоставяни от лицето стоки и услуги, което по същество са евентуални бъдещи вземания, но при всички случаи това са вземания и парични средства, които не съществуват, респ. не са налични към датата на заповора. Подобна обезпечителна мярка се явява недопустима, а актът, с който тя е разпоредена - незаконосъобразен поради противоречие с материалноправните разпоредби.

По така изложените съображения Решение № ПИ-484/09.12.2019г. на директора на ТД на НАП – [населено място] и Постановление за налагане на обезпечителните мерки изх. № 1453-00-6384/19.11.2020г. следва да бъдат отменени.

При този изход на делото единствено жалбоподателя има право на разноски, но с оглед обстоятелството, че такива не са поискани, нито със жалбата, нито в о.с.з., съда не дължи произнасяне по тях.

Водим от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.–град, Трето отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Х. Н., ЕГН [ЕГН], в качеството си на представляващ [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление и адрес за кореспонденция: [населено място], район „О. Купел“, [улица] Решение № ПИ-484/09.12.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството против Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 1453-00-6384/19.11.2019г.

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №

1453-00-6384/19.11.2019г. издадено от П. П. Х. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., по ИД №[ЕИК]/2018г.
Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: